अवोचद् इन्द्रदत्तो ऽथ तत्क्षणं योगसिद्धिमान्,
गतासोर् अस्य भूपस्य शरीरं प्रविशाम्य् अहं । 99
अर्थी वररुचिर् मे ऽस्तु, दास्याम्य् अस्मै च काञ्चनं,
व्याडी रक्षतु मे देहं ततः प्रत्यागमावधि । 100
इत्य् उक्त्वा नन्ददेहान्तर् इन्द्रदत्तः समाविशत्;
प्रत्युज्जीवति भूपे च राष्ट्रे तत्र 'उत्सवो ऽभवत् । 101
शून्ये देवगृहे देहम् इन्द्रदत्तस्य रक्षितुं
व्याडौ स्थिते, गतो ऽभूवम् अहं राजकुलं तदा । 102
प्रविश्य, स्वस्तिकारं च विधाय, गुरुदक्षिणां
योगनन्दो मया तत्र हेमकोटिं स याचितः । 103
ततः स शकटालाख्यं सत्यनन्दस्य मन्त्रिणं,
सुवर्णकोटिम् एतस्मै दापय 'इति समादिशत् । 104
मृतस्य जीवितं दृष्ट्वा सद्यश् च प्राप्तिम् अर्थिनः,
स तत्त्वं ज्ञातवान् मन्त्री. किम् अज्ञेयं हि धीमतां । 105
देव दीयत इत्य् उक्त्वा, स च मन्त्री 'इत्य् अचिन्तयत्,
नन्दस्य तनयो बालो, राज्यं च बहुशत्रु नः । 106
तत् सम्प्रत्य् अत्र रक्षामि तस्य देहम् अपि 'ईदृशं;
निश्चित्य 'एतत् स तत्कालं शवान् सर्वान् अदाहयत् । 107
चारैर् अन्विष्य, तन्मध्ये लब्धा, देवगृहात् ततः
व्याडिं विधूय, तद् दग्धम् इन्द्रदत्तकलेवरं । 108

Digitized by Google